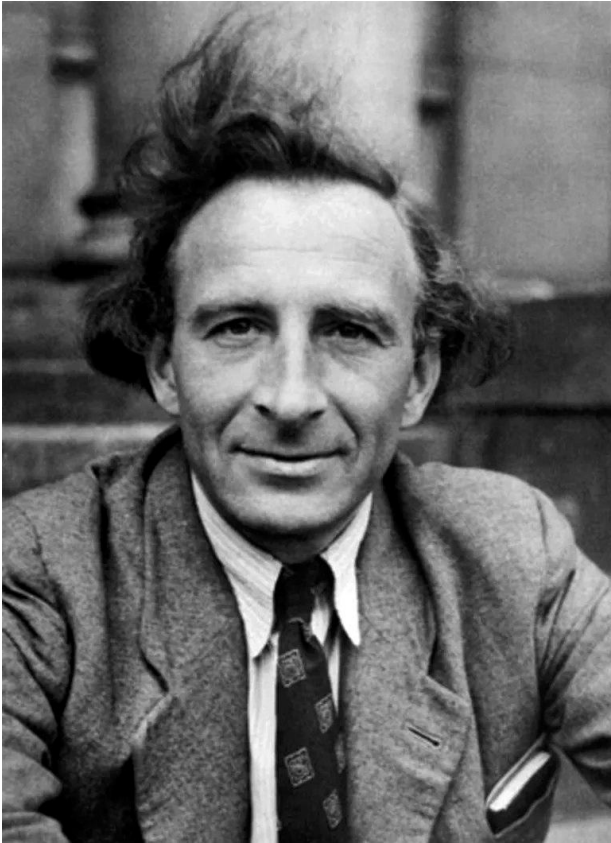

БІОЛОГ
МИКОЛА (НИКОЛАЙ ВЛАДІМІРОВІЧ) ТИМОФЄЄВ-РЕСОВСЬКИЙ
 (7 (20).09.1900 – 28.03.1981)

Коротка біографічна довідка

Микола Володимирович Тимофєєв-Ресовський народився 7 (20) вересня 1900 р. в Москві в родині інженера. Радянський генетик, біофізик, дослідник радіобіології, еволюційної біології, всесвітньо відомий учений в галузі біології. Зробив вагомий внесок у розвиток радіаційної та популяційної генетики, проблем мікроеволюції, започаткував низку нових напрямів у цих галузях науки. Дитинство (1908–1913) провів в м. Києві. Навчався в Першій Київській (Олександрівській) гімназії (1911–1913), в Московській Фльоровській гімназії (1914–1917), в 1-му Московському державному університеті (1917–1922). У роки Громадянської війни учився нерегулярно, оскільки воював у складі Червоної армії, хворів тифом. У 1920–1925 рр. працював у Москві викладачем біології на Пречистенському робітничому факультеті, науковим співробітником Інституту експериментальної біології, викладачем зоології на біотехнічному

факультеті Практичного інституту, асистентом на кафедрі зоології в медико-педагогічному інституті. У 1925–1945 рр. працював у Німеччині: спочатку науковим співробітником, а потім керівником відділу генетики і біофізики в Інституті досліджень мозку (Берлін). У 1937 р. відмовився повернутися до СРСР. Заарештований радянськими спецслужбами восени 1945 р., засуджений до 10 років концтаборів, працював у таборі над дослідженнями з радіобіології (1947–1951), реабілітований у 1952 р. Після звільнення з 1951 р. працював в Інституті біології Уральського філіалу АН СРСР (м. Свердловськ, РФ), у 1955–1964 рр. завідував відділом біофізики, одночасно читав лекції з радіобіології в Уральському університеті і працював на біостанції в Ільменському заповіднику. Двічі захищав докторські дисертації (1957, 1963), диплом доктора наук отримав у 1964 р. після реабілітації генетики. Працював завідувачем відділу радіобіології і генетики в Інституті медичної радіології в Обнінську (Калужька обл., РФ) (1964–1969), з 1969 р. – консультант в Інституті медико-біологічних проблем у Москві. Дійсний член Німецької академії природодослідників Леопольдіна, Лондонського Ліннеївського товариства, Московського товариства дослідників природи, Всесоюзного географічного товариства, Всесоюзного ботанічного товариства; почесний член Американської академії мистецтв і наук (США), Італійського товариства експериментальної біології (Італія), Менделівського товариства (Швеція), Британського генетичного товариства (Великобританія); почесний член і член-засновник Всесоюзного товариства генетиків і селекціонерів ім. М. І. Вавилова (СРСР), науковий член Товариства Макса Планка (ФРН) тощо. Нагороджений медалями і преміями Ладзаро Спалланцані (Італія), Дарвіновською (НДР), Менделівською (ЧССР і НДР), Кімберовською (США) тощо. На початку 1950-х ученого висунули на Нобелівську премію за дослідження мутацій, але радянська влада не відповіла на запит Швеції про те, чи живий він. Помер 28 березня 1981 р. у м. Обнінську, похований на Кончаловському цвинтарі Обнінська (РФ).

Уклад В. Кунах